

[Udenrigsministeren.]

kommenderende en udvidet adgang til at føre tilsyn med de forskellige medlemslandes forsvarsstyrker og militære indretninger. Den her omtalte styrkelse af Atlantpagtorganisationens maskineri vil finde udtryk i en vedtagelse i organisationens ministerråd. Under de forberedende drøftelser af dette spørgsmål i det permanente råd er det blevet klarlagt, at det ikke er tanken at gennemføre nogen principiel ændring, bestående i overladelse af nationale myndigheders beføjelser til mellemfolkelige myndigheder.

3) Med den her omtalte styrkelse af Bruxellestraktatens og Atlantpagtens organisationer som forudsætning indbydes Vesttyskland og Italien til at indtræde i Den vesteuropæiske Union. De to lande har allerede på Londonkonferencen erklæret sig rede til at modtage indbydelsen. Tyskland indbydes til at indtræde i Atlantpagtorganisationen. Det er tanken, at der på det forestående ministerrådsmøde førstkomende fredag skal vedtages en protokol, indeholdende rådets beslutning om en sådan indbydelse til Vesttyskland.

4) Ved aftaler indenfor Den vesteuropæiske Unions rammer vil der blive fastsat maksimalgrænser for Vesttysklands og øvrige medlemslandes forsvarsstyrker. En ændring af disse maksima skal kun kunne vedtages ved enstemmighed, d. v. s. at hver af medlemsstaterne har veto mod en forøgelse af de een gang fastsatte maksima. Størrelsen af det tyske forsvarsbidrag vil svare til, hvad der i så henseende var forudset i EDC-traktaten, d. v. s. 12 divisioner landstyrker, en luftstyrke samt visse mindre flådestyrker.

5) Tyskland er forpligtet til ikke på sit territorium at fabrikere atomvåben, biologiske og kemiske våben, fjernstyrede raketvåben, visse krigsskibe, navnlig skibe på over 3 000 t og undervandsbåde på over 350 t, samt strategiske bombeflyvemaskiner.

6) Den vesttyske forbundsregering forpligter sig til at føre sin politik i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt og erklærer, at den vil afstå fra enhver handling, som er uforenelig med de to traktaters strengt defensive karakter. I særdeleshed påtager den vesttyske for-

bundsregering sig den forpligtelse aldrig at gøre brug af magt for at opnå Tysklands genforening eller en ændring af Den tyske Forbundsrepublikks nuværende grænser. Den forpligter sig ligeledes til ved fredelige midler at søge løst enhver strid, der måtte opstå mellem forbundsrepublikken og andre stater. Disse forpligtelser fremgår af en erklæring, som allerede er udstedt af forbundsregeringen under Londonkonferencen.

7) Udøvelsen af den kontrolvirksomhed, som pålægges Den vesteuropæiske Union, sker ved et særligt, nyt kontrolorgan, som parterne på Londonkonferencen er blevet enige om at etablere. Dette organs funktioner vil gå ud på at sikre, at forbudet mod fremstilling af visse våbentyper, således som aftalt mellem Bruxellesmagterne, overholdes. Endvidere at kontrolere produktion, oplagring og indførsel af krigsmateriel til de forskellige lande. Kontrolorganet vil foretage stikprøver og aflægge inspektionsbesøg i fornødent omfang. Organet vil indberette til og være ansvarligt overfor vestunionens råd, der i alle spørgsmål vedrørende rustningskontrollen vil træffe sine beslutninger ved almindelige flertalsafstemninger. Dette betyder, at det ikke vil være muligt for nogen i rådet repræsenteret stat at sabotere sådanne beslutninger ved et veto.

8) Som et led i Londonkonferencens resultat afgav Amerikas Forenede Stater, Frankrig og Storbritannien en erklæring om deres forhold til Den vesttyske Forbundsrepublik. Denne erklæring går ud på følgende:

a) at de betragter forbundsregeringen som den eneste frit og lovligt etablerede tyske regering; der derfor er den eneste, der er bemyndiget til at tale på Tysklands vegne som repræsentant for det tyske folk i internationale anliggender;

b) at de i deres forhold til Den vesttyske Forbundsrepublik vil følge de i De Forenede Nationers pagt fastsatte principper om dens medlemmers suveræne ligeberettigelse og disses pligt til i god tro at opfylde de forpligtelser, de har påtaget sig i henhold til pagten;

c) at en fredsordning for hele Tyskland, forhandlet frit mellem Tyskland og dets tidligere fjender, en ordning, der skulle lægge grundlaget for en varig fred, forbliver